

Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (PTETiS) w latach 1961-1999 ¹

Andrzej J. Marusak

1. Wstęp

Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (PTETiS) zostało utworzone w roku 1961 jako towarzystwo naukowe afiliowane przy Polskiej Akademii Nauk (PAN). PTETiS zrzesza elektryków i elektroników z odpowiednim dorobkiem naukowym i zawodowym.

Celem PTETiS jest popieranie i krzewienie zdobyczy nauki i techniki w zakresie elektryki, poprzez organizowanie konferencji naukowych, seminariów i odczytów oraz wydawanie ważniejszych materiałów drukiem. Istotnym celem PTETiS jest również integrowanie środowiska naukowego. Od wielu lat liczba członków PTETiS oscylowała wokół ok. 600.

Z upływem czasu ubywa dokumentów i wiele faktów zostaje jedynie w mglistej pamięci uczestników przedsięwzięć i zdarzeń. Docieranie do opisów udokumentowanych jest coraz trudniejsze i tym bardziej, z okazji takich rocznic jak obecna (50 lat PTETiS), należy zbierać informacje i dokumenty, żeby je zachować na dalsze lata. Nie ma już materiałów dotyczących pierwszych konferencji zorganizowanych przez Oddział Warszawski i inne Oddziały PTETiS. W najlepszym stanie przetrwały materiały podsumowujące różne przedsięwzięcia przeprowadzane w PTETiS — pisane prawie na bieżąco, z niewielkim opóźnieniem w stosunku do opisywanych wydarzeń przez Kolegów członków aktywu naszego Towarzystwa.

Dotychczas wiadomości na temat PTETiS były publikowane najczęściej w wydawanych materiałach konferencyjnych, rzadziej w biuletynach przeznaczonych wyłącznie na użytek członków PTETiS. Materiały dotyczące Towarzystwa od 1995 roku są drukowane w „Informatorze PTETiS”, którego zeszyty są numerowane. Poprzednio informacje takie były wydawane z okazji rocznic, a także w niektórych latach jako wiadomości bieżące drukowane w poszczególnych numerach „Archiwum Elektrotechniki” lub „Rozpraw Elektrotechnicznych”.

W naszych wydawnictwach, jak np.: materiały konferencyjne i seminaryjne, Biuletyn nr 4 Oddziału Warszawskiego PTETiS [13], czy CD-ROM z konferencji SPD-10, staraliśmy się popularyzować polską elektrotechnikę. Polski wkład w naukę, technikę i kulturę światową, a więc i ogólnie pojmowaną elektrotechnikę jest znaczny. Czytając życiorysy Wielkich Elektryków Polskich [13] możemy być dumni z ich osiągnięć, które ogółowi polskiemu nie są znane, a przecież znakomicie mogą inspirować młodzież oraz dodawać sił i zapału doświadczonym inżynierom elektrykom i elektronikom.

¹ Wykorzystano 3 opracowania:

1) J. Turowski: *XX lat PTETiS*. Prace MME-10, Karpacz 1981 r.

2) Z. Ciok, M. Piekarski: *XXX lat PTETiS*. Prace μ CE-3, Polana Chochołowska 1991 r.

3) A. Marusak: *40 lat PTETiS*. Ref. na urocz. posiedzeniu ZG – PTETiS, Gdańsk 2001 r.

Powinniśmy wszyscy dokładać starań w upowszechnianie wiedzy o dokonaniach historycznych znakomitych polskich elektryków. Wiedza ta w naszym społeczeństwie jest niestety żadna !

Staramy się pobudzić aktywność środowiska w zbieraniu, publikowaniu i upowszechnianiu wiedzy na temat polskich elektrotechników działających w kraju i zagranicą na przestrzeni już ponad 200 lat.

Bardzo ciekawe i pouczające są życiorysy członków honorowych PTETiS opublikowane w pracach [13 i 14], a część większości z nich jest dostępna w Internecie na stronie <http://apw.ee.pw.edu.pl/>.

2. Tło historyczne powstania PTETiS

Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej założono w dniu 26 stycznia 1961 r. Cele statutowe Towarzystwo realizuje systematycznie od chwili jego powołania. Pomimo stosunkowo krótkiej historii PTETiS, w skali ogólnej, nie mamy powodu do poczucia niższości w stosunku do innych, bardziej wiekowych stowarzyszeń naukowych, gdyż czujemy się spadkobiercami świetnej, prawie 500-letniej tradycji ruchu naukowo-stowarzyszeniowego w Polsce.

W pierwszym w Polsce towarzystwie naukowym "SODALITAS LITERARIA VISTULANA" (powstałym w Krakowie w 1489 r. [2]) nie było jeszcze "sekcji elektrycznej" ale wzmianka, że uczestniczyli w nim również ludzie interesu "bogaci mieszczańscy" pozwala domyślać się, że nie zaniedbano również spraw kultury materialnej. Nieco więcej danych mamy z późniejszego okresu. W roku 1800 powstało w Warszawie Towarzystwo Przyjaciół Nauk (TPN), związane ściśle z osobą Stanisława Staszica. "Niebawem (pisał prof. B. Dubicki [1]) Towarzystwo uzyskało światowy rozgłos tak, że uczeni zagraniczni pragnęli wpisać się w jego rejestr jako członkowie honorowi...". Kilkanaście lat później (1816 r.) przy Uniwersytecie Jagiellońskim powstało Towarzystwo Naukowe Krakowskie, które w latach 1871-73 przekształciło się w wielce zasłużoną dla kraju Akademię Umiejętności, a następnie po odzyskaniu niepodległości przez Polskę, w Polską Akademię Umiejętności (1919-1951). Tradycje akademickie, które są nieodłącznym elementem życia PTETiS sięgają jeszcze dalej — od najstarszego w środkowej Europie (poza Pragę 1348) Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie (1364), poprzez najstarsze we wschodniej Europie Uniwersytety Wileński (1579) i Lwowski (1661). Pierwsza politechnika na świecie powstała w roku 1774 w Paryżu [2].

Stanisław Staszic wg J. Holewińskiego

W Polsce przedrozbiorowej powstała państwowa Szkoła Rycerska w Warszawie założona przez króla w roku 1765. Nauka w niej trwała w 6 lat: przez 4 lata słuchacz uzyskiwał wykształcenie ogólne, a przez następne 2 lata — wojskowe. Nauczycielami byli początkowo Francuzi i Niemcy, a później również Polacy — absolwenci Szkoły. W Szkole Rycerskiej studiował np. Tadeusz Kościuszko w latach 1765-1771, uzyskując stopień kapitana. Studiował tu: historię Polski, język polski, historię powszechną, filozofię, języki obce (łacinę, francuski i niemiecki), prawo, ekonomię, arytmetykę, geometrię i miernictwo. Jako wyróżniający się słuchacz, uczęszczał tu również na specjalny kurs inżynierski. Szkoła Rycerska została rozwiązana decyzją władz zaborczych 30 listopada 1794 r.

Pierwsza polska książka z elektrotechniki pt. "Sposób ubezpieczający życie i majątki od piorunów" napisana przez księdza Józefa H. Osińskiego (Pijara), ukazała się w Warszawie, w roku 1784.

Po utracie niepodległości przez Polskę, sprawy szkolnictwa i nauki napotykały na coraz większe trudności. Po upadku Powstania Listopadowego następował rozwój analfabetyzmu, podupadała inteligencja, a Polacy mogli uzyskiwać wykształcenie wyższe w zasadzie tylko w głębi Rosji lub na zachodzie Europy. Z inicjatywy społeczeństwa, z wielkim trudem tworzone szkoły i stowarzyszenia naukowe i techniczne.

W czasie rozbiorów:

1826 r. — powstał Instytut Politechniczny w Warszawie [2].

1826 r. — utworzono Sekcję Mechaniki i Technologiczną przy TPN w Warszawie [1].

1844 r. — powstała Akademia Techniczna we Lwowie z językiem wykładowym niemieckim. Na przełomie lat 60-tych i 70-tych XIX w. wprowadzono język wykładowy polski i 4 wydziały: Budownictwa, Chemii, Inżynierjino-Lądowy i Budowy Maszyn. W roku 1877 Akademię przekształcono w Szkołę Politechniczną we Lwowie. W 1894 r. było w niej 20 katedr, a w roku 1914 — 43 katedry, 41 profesorów, 47 docentów i 70 adiunktów i asystentów. W roku 1901 przyznano Uczelni prawo doktoryzowania, a od roku 1905 zajmowała drugie miejsce, po Politechnice Wiedeńskiej, wśród politechnik cesarstwa austro-węgierskiego. W ciągu 40 lat (1888-1918) w Szkole Politechnicznej we Lwowie wypromowano 2013 dyplomantów.

1865 r. — powstało Towarzystwo dla Pielęgnowania i Rozpowszechniania Wiadomości Technicznych, Przemysłowych i Przyrodniczych we Lwowie [1].

1895 r. — założono średnią, prywatną Szkołę Techniczną im. H. Wawelberga i S. Rotwanda kształcącą kadrę techniczną na bardzo wysokim poziomie [15].

Medal wybity z okazji utworzenia Politechniki Warszawskiej (15 XI 1915)

1870 r. — powstało Polskie Towarzystwo Nauk Ścisłych w Paryżu [1].
1903 — Maria Skłodowska-Curie otrzymała nagrodę Nobla w dziedzinie fizyki, a w roku i 1911 — chemii [16].
1907 r. — powstało Towarzystwo Naukowe Warszawskie (TNW) [1].
1915 r. — powstała Politechnika Warszawska. [12].

Po odzyskaniu niepodległości:

1919 r. — przekazanie państwu polskiemu Szkoły Technicznej im. H. Wawelberga i S. Rotwanda przez jej fundatorów i zmiana nazwy na Państwową Szkołę Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. W roku 1929 szkoła uzyskała prawo nadawania tytułu inżyniera i zmieniono nazwę na Wyższą Szkołę Inżynierską im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. Po II wojnie światowej (1945) "Szkoła Wawelberga" wznowiła swoją działalność, a w roku 1951 wchłonięta do Politechniki Warszawskiej.
1920 r. — 28 czerwca zmieniono nazwę Szkoły Technicznej we Lwowie na Politechnikę Lwowską. W listopadzie 1922 r. Politechnika Lwowska otrzymała Krzyż Obrony Lwowa. Absolwenci, doktorzy i profesorowie Szkoły Technicznej, a później Politechniki Lwowskiej zasilali kadrowo inne politechniki i uniwersytety odbudowywanego Państwa Polskiego.
1919 r. — utworzono Stowarzyszenie Elektryków Polskich (SEP) [1].
1920 r. — utworzono Warszawskie Towarzystwo Politechniczne przy TNW [1].
1930 r. — powstał Wydział Nauk Technicznych przy TNW [1].
1961 r. — utworzenie Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (PTETiS).

Tradycje polskiej nauki są tytułem do dumy z osiągnięć naszych przodków, ale jednocześnie stanowią dla nas współczesnych ogromne zobowiązanie. Technicy, którzy dobrze zdają sobie sprawę ze znaczenia nowych technologii, wiedzą najlepiej, że w dzisiejszym świecie liczy się nie tyle najpiękniejsza historia, co brutalna rzeczywistość i ostra, męska walka konkurencyjna. Liczy się to co reprezentujemy dzisiaj.

Polska dawno utraciła swą wiodącą rolę w nauce i technice światowej. Dzisiaj już samo dotrzymanie kroku czołówce i utrzymanie się na średnio dobrej pozycji światowej w wielu dziedzinach nauki i techniki może być uznane za sukces.

Przed Członkami PTETiS — działaczami nauki, nauczycielami i organizatorami produkcji — stoi trudne zadanie i odpowiedzialność przed następnymi rocznikami inżynierów za to, jak wykorzystamy obecne możliwości i jaki stan wiedzy pozostawimy po sobie. Racjonalny rozwój nauki nie jest możliwy bez częstej, swobodnej wymiany myśli oraz przenikania się i konfrontacji idei. Im szersza jest ta wymiana, im większy i bardziej różnorodny strumień informacji krzyżuje się w zasięgu badacza, tym większa jest szansa na wybór najszcześniejszych rozwiązań. Wierzymy, że tak interdyscyplinarne stowarzyszenie jak PTETiS jest szczególnie dogodne do realizacji tej idei.

Podsumowując swój referat z okazji X-lecia PTETiS [1] ówczesny przewodniczący prof. B. Dubicki napisał "...należy spojrzeć w przyszłość aby następne dziesięciolecie stało się okresem dalszego rozwoju PTETiS". Staramy się to właśnie robić i dzięki temu przetrwaliśmy niełatwy okres początku lat 1990-tych, funkcjonujemy nadal i łapiemy drugi oddech. Liczba oddziałów wzrosła, a liczba członków PTETiS przestała spadać i powiększa się.

Dziś mamy za sobą cztery dziesięciolecia działalności i choć może lata 1971-1999 nie były okresem "wielkiego skoku", to jednak można uważać, że spełnialiśmy w dużym stopniu przyjęte założenia ciągłego rozwoju. Liczne udane konferencje, sympozja i konkursy naukowe, organizowane przez PTETiS, świadczą o prawidłowo rozwijającej się działalności naukowo-stowarzyszeniowej.

3. Powołanie PTETiS

Idea powołania do życia towarzystwa naukowego, którego celem byłoby "stworzenie bodźców do rozwoju elektrotechniki na wyższym poziomie naukowym"..."[1], zrodziła się w Polskiej Akademii Nauk w 1960 r. Inicjatorami założenia PTETiS byli: Wiceprezes PAN prof. J. Groszkowski, Zastępca Sekretarza Naukowego PAN prof. W. Nowacki i Zastępca Sekretarza Wydziału IV Nauk Technicznych PAN prof. B. Dubicki oraz Minister Szkolnictwa Wyższego mgr inż. H. Golański. Podjęli oni uchwałę o celowości stworzenia PTETiS.

Janusz Groszkowski

Witold Nowacki

Bolesław Dubicki

Paweł Szulkin

Powołano 6-osobowy Komitet Organizacyjny składający się z profesorów: Pawła Szulkina (przewodniczący), Krystyna Bochenka, Tadeusza Cholewickiego, Bolesława Dubickiego, Macieja Nałęcz i J. Szmita. Za oficjalną datę powstania PTETiS uznano 26 stycznia 1961 r.

Krystyna Bochenek

Tadeusz Cholewicki

Maciej Nałęcz

J. Szmit

Na początku, w latach 1961-62 powstało 7 Oddziałów PTETiS, których członkami założycielami byli m.in.:

- w Gliwicach — prof. dr S. Węgrzyn i prof. dr T. Zagajewski,
- w Gdańsku — prof. mgr J. Dziedzic i prof. dr B. Szpor,
- w Krakowie — prof. dr S. Bładowski i prof. dr L. Szklarski,
- w Łodzi — prof. mgr E. Jezierski, prof. dr M. Jabłoński i prof. dr W. Pelczewski,

- w Poznaniu — prof. dr S. Seidel,
- w Warszawie — doc. inż. W. Kotowski,
- we Wrocławiu — prof. mgr A. Kordecki i prof. mgr J. Skowroński.

W latach następnych powstało jeszcze 7 oddziałów:

- w Szczecinie (1969, członkowie założyciele, doc. dr: S. Szczerba i R. Sikora),
- w Kielcach (1980, wyłoniony z O/Warszawa),
- w Zielonej Górze (1980, wyłoniony z O/Wrocław),
- w roku 2000/01 powołano 3 nowe oddziały w: Lublinie (2000), Częstochowie (2001) i Rzeszowie (2001), głównie dzięki staraniom aktualnego przewodniczącego PTETiS,
- w Białymstoku (2005).

Liczba członków Towarzystwa początkowo szybko wzrastała, począwszy od 70 członków założycieli, a następnie oscylowała w zakresie 570 ... 690 osób (tabl. 1).

Tablica. 1. Liczba członków PTETiS

Rok	1961	1965	1970	1975	1980	1993	1994	1997	1998	1999	2000
L. członków	113	311	404	477	572	635	561	574	577	581	690

Od początku istnienia PTETiS, działalność naukowa była skoncentrowana w Oddziałach. Przyjmowała formy: ■ zebrań naukowych z odczytami, ■ konferencji i sympozjów, ■ seminariów naukowych i ■ konkursów naukowych. Liczba zebrań naukowych już od 1962 r. utrzymywała się na prawie stałym poziomie ok. 50 rocznie, liczba konferencji i sympozjów — kilka rocznie, a konkursów — 2-3 rocznie. Zarząd Główny PTETiS, do roku 1999, prowadził głównie działalność administracyjną, koordynacyjną oraz organizował Konkursy Zarządu Głównego, a także — wspólnie z Oddziałami — zjazdy delegatów, połączone z sympozjami naukowymi. Od roku 2000 Zarząd Główny organizuje sympozja naukowe pod nazwą Wybrane Zagadnienia Elektrotechniki i Elektroniki (WZEE) połączone z zebraniem Zarządu Głównego. Współorganizatorami tych konferencji są kolejne Oddziały. Do roku 2001 odbyły się 2 takie konferencje — w Ameliówce k. Kielc (2000) i w Gdańsku (połączone z obchodami 40-lecia PTETiS).

Zjazdy Delegatów PTETiS odbywały się początkowo co roku, potem — co dwa lata, a od 1990 r. z powodu kryzysowej sytuacji kraju — co 3 lata. Zjazdy delegatów są najwyższą władzą PTETiS. Zatwierdzają one sprawozdania i plany Zarządu Głównego, wybierają władze centralne PTETiS, modyfikują statut Towarzystwa oraz nadają członkostwa honorowe i zagraniczne.

Do roku 1999 odbyły się 24 Zjazdy Delegatów, kolejno w: Warszawie (w latach 1962, '63, '64, '65, '66, '67, '68), Krakowie (1969), Poznaniu (1970), Warszawie (1971), Wrocławiu (1972), Łodzi (1973), Katowicach (1974), Warszawie (1976), w Szczecinie (1978), Krakowie (1980), Kielcach (1982), Gdańsku (1984), Szklarskiej Porębie (1986), Sulejowie k. Łodzi (1988), Warszawie (1990 i '93), w Poznaniu (1996) i Łodzi (1999).

4. Prezesi PTETiS

Przewodniczący PTETiS jest wybierany przez Walny Zjazd PTETiS w głosowaniu tajnym. W dotychczasowych 25 kadencjach władz PTETiS mieliśmy 10-ciu przewodniczących Zarządu Głównego (tabl.2). Najdłużej funkcję przewodniczącego pełnił prof. Zbigniew Ciok (przez 9 lat). Przez 6 lat, przewodniczącymi PTETiS byli profesorowie: Janusz Turowski i Eugeniusz Koziej, a przez 5 lat — Bolesław Dubicki.

Tablica.2. Przewodniczący PTETiS

1.	Prof. mgr inż. Paweł Szulkin	(1961–1963),
2.	Prof. dr inż. Jan Podoski	(1963–1967),
3.	Prof. dr inż. Bolesław Dubicki	(1967–1971),
4.	Prof. mgr inż. Tadeusz Cholewicki	(1971–1973),
5.	Prof. dr inż. Tadeusz Zagajewski	(1973–1976),
6.	Prof. dr hab. inż. Janusz Turowski	(1976–1982),
7.	Prof. dr inż. Bolesław Dubicki	(1982–1984),
8.	Prof. dr hab. inż. Zbigniew Ciok	(1984–1993),
9.	Prof. dr hab. inż. Eugeniusz Koziej	(1993–1999),
10.	Prof. dr hab. inż. Krzysztof Kluszczyński	(1999–).

Paweł Szulkin,
(1961–1963)

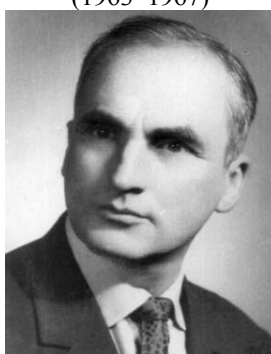
Jan Podoski
(1963–1967)

Bolesław Dubicki
(1967–1971 i 1982–1984)

Tadeusz Cholewicki
(1971–1973)

Tadeusz Zagajewski
(1973–1976)

Janusz Turowski
(1976–1982)

Zbigniew Ciok
(1984–1993)

Eugeniusz Koziej
(1993–1999)

Krzysztof Kluszczyński
(1999–)

5. Zjazdy Delegatów w kadencjach jubileuszowych

Zjazd Delegatów PTETiS, po wybraniu przewodniczącego PTETiS, wybiera członków Zarządu Głównego i członków Głównej Komisji rewizyjnej.

XVI Zjazd Delegatów PTETiS w Krakowie (25.04.1980 r.) wybrał władze Towarzystwa w głosowaniu tajnym, na okres jubileuszowej XVII kadencji 20-lecia — do roku 1982 (tabl.2a i 2b).

Tablica.2a. Skład Zarządu Głównego PTETiS XVII kadencji (20-lecia)

1.	Prof. Janusz Turowski	(przewodniczący ZG),
2.	Prof. Bolesław Dubicki	(z-ca przewodniczącego),
3.	Doc. Stanisław Przeździecki	(z-ca przewodniczącego),
4.	Prof. Eugeniusz Koziej	(sekretarz generalny),
5.	Dr Andrzej Marusak	(z-ca sekretarza generalnego),
6.	Prof. Józef Żydanowicz	(skarbnik),
7.	Doc. Jacek Przygodzki	(z-ca skarbnika),
8.	Prof. Kazimierz Bisztyga	(członek),
9.	Prof. Mirosław Dąbrowski	(członek),
10.	Doc. Lech Fuliński	(członek),
11.	Doc. Zbigniew Szczerba	(członek),
12.	Prof. Tadeusz Zagajewski	(członek),
13.	Prof. Romuald Nowicki	(z-ca członka),
14.	Doc. Jerzy Mędrzycki	(z-ca członka).

Członkami Zarządu Głównego — oprócz osób wybranych na Zjeździe Delegatów — według statutu zostają automatycznie przewodniczący oddziałów. Przewodniczącymi Oddziałów byli: prof. Jerzy Sawicki – z Gdańska, doc. Stanisław Szpilka – z Gliwic, doc. Józef Machowski – z Krakowa, prof. Zdzisław Korzec – z Łodzi, doc. Lech Różański – z Poznania, prof. Ryszard Sikora – ze Szczecina, dr Andrzej Marusak – z Warszawy, prof. Marian Piekarski – z Wrocławia, doc. Jacek Przygodzki – z Kielc, doc. Zdzisław Drozdowski – z Zielonej Góry.

Tabl.2b. Skład Komisji Rewizyjnej PTETiS XVII kadencji (20-lecia)

Prof. Daniel Bem	(przewodniczący KR),
------------------	----------------------

Prof. Jan Kożuchowski	(członek),
Doc. Kazimierz Mikołajuk	(członek),
Prof. Marian Suski	(członek),
Doc. Henryk Wierzba	(z-ca członka KR),
Doc. Stefan Wojciechowski	(z-ca członka KR).

XXI Zjazd Delegatów PTETiS, zorganizowany w Warszawie 8 maja 1990 r. wybrał władze PTE-TiS na okres XXII kadencji 30-lecia PTETiS (1990-93) (tabl.3a i 3b).

Tablica.3a. Skład Zarządu Głównego PTETiS XXII kadencji (30-lecia)

1. Prof. Zbigniew Ciok	(przewodniczący ZG),
2. Prof. Eugeniusz Koziej	(z-ca przewodniczącego),
3. Prof. Marian S. Piekarski	(z-ca przewodniczącego),
4. Dr Andrzej Marusak	(sekretarz generalny),
5. Doc. Stanisław Mitkowski	(z-ca sekretarza generalnego),
6. Dr Andrzej Bytnar	(skarbnik),
7. Doc. Jacek Przygodzki	(z-ca skarbnika),
8. Doc. Zbigniew Dmochowski	(członek),
9. Doc. Jan Nasiłowski	(członek)
10. Prof. Janusz Turowski	(członek),
11. Prof. Kazimierz Zakrzewski	(członek),
12. Prof. Mirosław Dąbrowski	(z-ca członka),
13. Doc. Tadeusz Glinka	(z-ca członka).

W skład XXII Zarządu Głównego weszli statutowo również Przewodniczący Oddziałów: doc. Ludwik Referowski – w Gdańsku, doc. Krzysztof Kluszczyński – w Gliwicach, doc. Jacek Przygodzki – w Kielcach, prof. Józef Machowski – w Krakowie, prof. Michał Jabłoński – w Łodzi, doc. Leszek Frąckowiak – w Poznaniu, prof. Wojciech Lipiński – w Szczecinie, dr Andrzej Marusak – w Warszawie, doc. Jan Zarzycki – we Wrocławiu, dr Adam Kempski – w Zielonej Górze.

Tabl.3b. Skład Komisji Rewizyjnej PTETiS XXII kadencji (30-lecia)

1. Prof. Daniel J. Bem	(przewodniczący KR),
2. Dr Tadeusz Karwat	(członek),
3. Doc. Tadeusz Kaczmarek	(członek),
4. Prof. Tadeusz Koter	(członek),
5. Doc. Zygmunt Kuśmierek	(członek),
6. Dr Józef Jełowicki	(z-ca członka),
7. Doc. Stanisław Szpilka	(z-ca członka),
8. Prof. Jan Kożuchowski	(z-ca członka).

XXIV Zjazd Delegatów PTETiS w Łodzi (w listopadzie 1999 r.), w głosowaniu tajnym, na okres jubileuszowej XXV kadencji 40-lecia Towarzystwa (do roku 2002) wybrał następujące władze

(tabl.4a i 4b).

Tablica.4a. Skład Zarządu Głównego PTETiS XXV kadencji (40-lecia)

1.	Prof. Krzysztof Kluszczyński	przewodniczący,
2.	Prof. Stanisław Mitkowski	z-ca przewodniczącego,
3.	Prof. Andrzej Demenko	z-ca przewodniczącego,
4.	Dr Włodzimierz Kałat	sekretarz,
5.	Prof. Leszek Frąckowiak	z-ca sekretarza,
6.	Prof. Andrzej Bytnar	skarbnik,
7.	Prof. Jacek Przygodzki	z-ca skarbnika,
8.	Prof. Jerzy Hickiewicz	członek,
9.	Dr Andrzej Marusak	członek,
10.	Prof. Marian Pasko	członek,
11.	Prof. Kazimierz Zakrzewski	członek.

W skład XXV Zarządu Głównego weszli statutowo również Przewodniczący Oddziałów: doc. Ludwik Referowski – w Gdańsku, prof. Jan Chojcan – w Gliwicach, prof. Jan Stępień – w Kielcach, prof. Maciej Ogorzałek – w Krakowie, prof. Krzysztof Januszkiewicz – w Łodzi, doc. Andrzej Demenko – w Poznaniu, prof. Ryszard Sikora – w Szczecinie, prof. Jan Kacprzak – w Warszawie, prof. Zdzisław Nawrocki – we Wrocławiu, prof. Ryszard Strzelecki – w Zielonej Górze. W wyniku konstituowania się Zarządu Głównego PTETiS, prof. Jan Kacprzak został trzecim zastępcą przewodniczącego.

Tabl.4b. Skład Komisji Rewizyjnej PTETiS XXV kadencji (40-lecia)

1.	Prof. Marek Domański	przewodniczący,
2.	Dr Józef Jełowicki	członek,
3.	Prof. Zygmunt Kuśmierek	członek,
4.	Prof. Zdzisław Pogoda	członek,
5.	Prof. Henryk Supronowicz	członek.

Przewodniczący Oddziału Warszawskiego PTETiS — prof. Jan Kacprzak zmarł w maju 2000 r. Na nadzwyczajnym Walnym Zebraniu Oddziału Warszawskiego (zwołanym w listopadzie 2000 r.), przewodniczącym Zarządu Oddziału wybrano prof. Henryka Supronowicza, który tym samym, zostając członkiem Zarządu Głównego PTETiS, zrzekł się członkostwa Głównej Komisji Rewizyjnej PTETiS.

Zarząd Główny XXV kadencji, wybrany w 1999 r.
od lewej stoją: W. Kałat, K. Januszkiewicz, K. Zakrzewski, A. Demenko, J. Hickiewicz, A. Bytnar,
J. Chojcan, K. Kluszczyński, R. Strzelecki, A. Marusak, E. Koziej, L. Referowski, R. Sikora, S Mitkowski,
J. Kacprzak, J. Przygodzki, J. Stępień i M. Pasko

6. Członkowie honorowi PTETiS

Członkiem honorowym PTETiS zostaje osoba: a) wytypowana przez Zarząd Oddziału jako wybitnie zasłużona na polu elektrotechniki i elektroniki oraz działalności w PTETiS i b) zatwierdzona przez Zarząd Główny jeśli c) na Walnym Zjeździe PTETiS, w tajnym głosowaniu, otrzyma co najmniej 2/3 głosów. Członkostwo honorowe jest dokumentowane wręczeniem dyplomu Członka Honorowego. Każdy dyplom jest opatrzony kolejnym numerem. Dotychczas, godność członka honorowego otrzymały 74 osoby. Życiorysy ilustrowane fotografiami członków honorowych przedstawiono w [14]. Na przedstawionej chronologicznej liście członków honorowych podano oddział i rok przyznania członkostwa honorowego (tabl.5).

Tablica.5. Lista 74 dotychczas wybranych członków honorowych PTETiS

1. Prof. dr inż. Stanisław Fryze	(1885-1964)	Gliwice	1962
2. Prof. dr hab. inż. Janusz Groszkowski	(1898-1984)	Warszawa	1962
3. Prof. dr inż. Kazimierz Idaszewski	(1878-1965)	Wrocław	1964
4. Prof. dr inż. Bolesław Konorski	(1892-1986)	Łódź	1964
5. Prof. mgr inż. Stanisław Kończykowski	(1891-1985)	Warszawa	1964
6. Prof. dr inż. Stanisław Bładowski	(1902-1971)	Kraków	1971
7. Prof. mgr inż. Eugeniusz Jezierski	(1902-1990)	Łódź	1971
8. Prof. mgr inż. Lucjan Nehrebecki	(1900-1990)	Gliwice	1971
9. Prof. dr inż. Jerzy Ignacy Skowroński	(1901-1986)	Wrocław	1972
10. Prof. dr inż. Stefan Manczarski	(1899-1979)	Warszawa	1972
11. Prof. mgr inż. Edmund Romer	(1894-1987)	Gliwice	1974
12. Prof. dr inż. Jan Podoski	(1904-1998)	Warszawa	1974
13. Prof. mgr inż. Roman Kurdziel	(1904-1978)	Wrocław	1974

14.Prof. dr inż. Bolesław Dubicki	(1906-1990)	Warszawa	1976
15.Prof. dr inż. Marian Suski	(1905-1993)	Wrocław	1976
16.Prof. mgr inż. Tadeusz Cholewicki	(1907-1988)	Warszawa	1978
17.Prof. mgr inż. Bronisław Sochor	(1909-1989)	Łódź	1980
18.Prof. dr inż. Tadeusz Zagajewski	(1912-2010)	Gliwice	1980
19.Prof. dr inż. Józef Żydanowicz	(1909-2000)	Warszawa	1980
20.Prof. dr inż. Czesław Rajski	(1905-1992)	Warszawa	1984
21.Prof. mgr inż. Andrzej Kordecki	(1912-2001)	Wrocław	1984
22.Prof. mgr inż. Jan Trojak	(1913-1994)	Wrocław	1984
23.Prof. dr inż. Władysław Findeisen	(ur. 1926)	Warszawa	1986
24.Prof. mgr inż. Włodzimierz Hellmann	(1911-1987)	Gdańsk	1986
25.Prof. dr hab. inż. Janusz L. Jakubowski	(1905-2000)	Warszawa	1986
26.Doc. inż. Witold Kotowski	(1900-1986)	Warszawa	1986
27.Prof. mgr inż. Antoni Kiliński	(1909-1989)	Warszawa	1986
28.Prof. dr inż. Jan Kozuchowski	(1911-1994)	Warszawa	1986
29.Prof. dr inż. Witold Nowicki	(1903-1994)	Warszawa	1986
30.Prof. dr inż. Adam Smoliński	(1910-1996)	Warszawa	1986
31.Prof. dr inż. Ludger Szklarski	(1912-2003)	Kraków	1986
32.Prof. dr inż. Władysław Pełczewski	(1917-2006)	Łódź	1986
33.Prof. dr inż. Janusz Turowski	(ur. 1927)	Łódź	1986
34.Prof. dr inż. Konstanty Wołkowiński	(1915-1987)	Wrocław	1986
35.Prof. dr inż. Władysław Dudek	(1922-2001)	Kraków	1988
36.Prof. dr inż. Maciej Nałęcz	(1922-2009)	Warszawa	1988
37.Prof. mgr inż. Bohdan Paszkowski	(1916-2000)	Warszawa	1988
38.Prof. mgr inż. Antoni Plamitzer	(1916-2001)	Gliwice	1988
39.Doc. dr hab. inż. Zbigniew Orzeszkowski	(1917-2001)	Wrocław	1988
40.Prof. dr inż. Władysław Latek	(1916-1991)	Warszawa	1990
41.Prof. dr inż. Jerzy Sawicki	(ur. 1927)	Gdańsk	1990
42.Prof. dr inż. Henryk Tunia	(ur. 1925)	Warszawa	1990
43.Prof. dr hab. inż. Anatol Gosiewski	(1928-2005)	Warszawa	1990
44.Prof. dr inż. Romuald W. Marczyński	(1922-2000)	Warszawa	1993
45.Prof. dr hab. inż. Kazimierz Bisztyga	(1922-2010)	Kraków	1993
46.Prof. dr hab. inż. Wojciech Fuliński	(1921-2001)	Wrocław	1993
47.Prof. dr inż. Jerzy Jaczewski	(1918-2000)	Gdańsk	1993
48.Prof. dr inż. Zdzisław Kachlicki	(1919-2008)	Poznań	1993
49.Prof. dr hab. inż. Zdzisław Korzec	(ur. 1929)	Łódź	1993
50.Prof. mgr inż. Tadeusz Koter	(1919-1995)	Łódź	1993
51.Doc. dr inż. Stanisław Kreczmer	(ur. 1927)	Kraków	1993
52.Prof. dr hab. inż. Michał W. Jabłoński	(1920-2008)	Łódź	1996
53.Prof. dr hab. inż. Kazimierz Zakrzewski	(ur. 1938)	Łódź	1996
54.Prof. dr hab. inż. Józef Machowski	(1930-1997)	Kraków	1996
55.Prof. dr hab. inż. Adam Macura	(ur. 1925)	Gliwice	1996
56.Prof. dr hab. inż. Mirosław I. Dąbrowski	(ur. 1926)	Poznań	1996
57.Prof. dr hab. inż. Daniel Józef Bem	(ur. 1933)	Wrocław	1996
58.Prof. dr hab. inż. Marian Cegielski	(ur. 1925)	Wrocław	1996
59.Prof. dr hab. inż. Marian Piekarski	(1935-2010)	Wrocław	1996
60.Prof. dr hab. inż. Zbigniew Ciok	(ur. 1931)	Warszawa	1996
61.Prof. dr hab. inż. Eugeniusz Koziej	(ur. 1926)	Warszawa	1996
62.Dr inż. Andrzej J. Marusak	(ur. 1939)	Warszawa	1996
63.Dr inż. Walerian Gruszczyński	(ur. 1931)	Gdańsk	1999
64.Doc. dr inż. Ludwik M. Referowski	(ur. 1930)	Gdańsk	1999
65.Prof. dr hab. inż. Henryk Wierzba	(1923-2001)	Gdańsk	1999
66.Prof. dr hab. inż. Zygmunt Kuśmierk	(ur. 1936)	Łódź	1999
67.Prof. dr hab. inż. Wilibald Winkler	(1933-2010)	Gliwice	1999
68.Prof. dr hab. inż. Tadeusz Kaczmarek	(ur. 1930)	Poznań	1999
69.Prof. dr hab. inż. Ryszard Sikora	(ur. 1932)	Szczecin	1999

70.Prof. dr hab. inż. Tadeusz Kaczorek	(ur. 1932)	Warszawa	1999
71.Prof. dr hab. inż. Władysław Wasiluk	(1926-2009)	Warszawa	1999
72.Prof. dr hab. inż. Andrzej Kłos	(ur. 1924)	Warszawa	1999
73.Prof. dr hab. inż. Stefan Węgrzyn	(ur. 1925)	Gliwicko-Opolski	2005
74.Prof. dr hab. inż. Jerzy Hickiewicz	(ur. 1932)	Gliwicko-Opolski	2005
75.Prof. dr hab. inż. Krzysztof T. Januszkiewicz	(ur. 1939)	Łódź	2009

7. Konferencje PTETiS (do roku 1999)

Pierwszą konferencję PTETiS zorganizowano w Oddziale Warszawskim w listopadzie roku 1962 nt. „Technika cyfrowa w elektrotechnice”. Inicjatorem i organizatorem tej pierwszej konferencji PTE-TiS był doc. Romuald Marczyński.

Romuald Marczyński (1922-2000)

Temat tej konferencji, dotyczący informatyki, jest aktualny do dziś. Od tej pory toczy się strumień następnych konferencji organizowanych przez wszystkie oddziały PTETiS i tak do roku 1999 w poszczególnych oddziałach PTETiS zorganizowano następujące konferencje.

W Oddziałach PTETiS zarysowała się specjalizacja konferencyjna w postaci wieloletnich ciągów tematycznych konferencji:

W Oddziale Warszawskim:

- „Metody matematyczne w elektrotechnice” (MME), odbyło się 10 konferencji MME (1966-81).
- „Optymalizacja w zagadnieniach elektrotechniki” (OZE), zorganizowano 2 konferencje (1977-79).
- „Symulacja procesów dynamicznych” (SPD), zorganizowano 10 konferencji SPD w Tatrach (1980-98).
- „Mikrokomputery w edukacji” (μ CE), odbyło się 5 konferencji μ CE (1987-95).
- „Postępy elektrotechniki stosowanej” (PES), w latach 1997 i 1999 odbyły się 2 konferencje PES.

W Oddziale Poznańskim:

- „Zjawiska elektromagnetyczne w obwodach nieliniowych”, w latach 1972-1999 zorganizowano 15 konferencji, z których ostatnia przerodziła się w konferencję międzynarodową.
- „Światłowody”, do roku 1999 zorganizowano ok. 9 konferencji.

W Oddziale Gliwickim:

- „Beskidzkie seminarium elektryków” (BSE), do roku 1999 odbyło się 13 seminariów BSE.
- „Podstawowe problemy energoelektroniki i elektromechaniki” (PPEE), do roku 1999 odbyło się 6

konferencji.

- „Zastosowanie elektromagnetyzmu w nowoczesnych technikach i technologiach”.
- „Metodologia projektowania układów mikroelektronicznych”.

W Oddziale Gdańskim:

- „Elektromedycyna”, zorganizowano ok. 13 konferencji,
- „Zastosowanie komputerów w dydaktyce” są to roczne cykle seminaryjne. Do roku 1999 zorganizowano 11 takich cykli. Każdy cykl zawierał ponad 20 referatów publikowanych w Zeszytach Naukowych Politechniki Gdańskiej.

W Oddziale Kieleckim:

- „Pomiary magnetyczne”, zorganizowano 5 takich konferencji.

W Oddziale Łódzkim:

- „Zastosowanie maszyn matematycznych w elektrotechnice” jest to cykl konferencji.

W Oddziale Wrocławskim:

- „Krio elektrotechnika” — cykl konferencji.
- „Systemy elektroenergetyczne” — cykl konferencji.

W pierwszych latach PTETiS najbardziej znanymi konferencjami były MME ("Metody Matematyczne w Elektrotechnice" organizowane przez 15 lat. Konferencje MME-8 i MME-9 zostały zorganizowane głównie przez ośrodek Opolski w Pokrzywniej k. Opola (1979 i 1980). Ostatnia konferencja tego cyklu odbyła się w Karpaczu (Hotel Orlinek), wzięło w niej udział ponad 170 osób i wygłoszono 60 referatów.

Interdyscyplinarny charakter wielu z wymienionych konferencji tworzył płaszczyznę wspólnych spotkań, dyskusji i upowszechnienia metod naukowych, wypracowanych przez grupy różnych specjalistów. Przy organizowaniu konferencji byliśmy pełni inicjatywy i stosowaliśmy najnowsze nowinki techniczne ułatwiające komunikację.

Uczestnicy konferencji MME–10 przed hotelem Orlinek w Karpaczu (27.V.1981), w oddali widać Śnieżkę);
 stoją (od prawej): B. Winiarski, Z. Nowomiejski, W. Paszek, A. Marusak, S. Pogorzelski, W. Wasiluk,
 R. Szkopowski, Z. Czyż, Z. Dmochowski i A. Fiok; kucają: A. Bieniek, J. Kulczycki, NN, Tadeusz Glinka

W roku 1998 przy okazji organizowania konferencji SPD-10 utworzyliśmy pierwszą w Polsce konferencyjną stronę internetową, a materiały konferencyjne opublikowaliśmy (obok drukowanych) na pierwszej w Polsce konferencyjnej płycie CD. Obydwie te rzeczy zostały wykonane profesjonalnie czego pogratulował nam wtedy prof. Ryszard Tadeusiewicz — ówczesny rektor AGH.

Na płycie CD nagrano komplet materiałów konferencyjnych przetworzonych w pliki **pdf** za pomocą licencyjnego pakietu AdobeAcrobat 3. Późniejsze wersje oprogramowania tej firmy nie są kompatybilne z wersją 3, dlatego obecnie płytę SPD-10 można czytać jedynie za pomocą pakietu AdobeReader 3 po uprzednim jego zainstalowaniu z tejże płyty CD. Strona internetowa konferencji SPD-10 jest czynna do dziś pod adresem www.ee.pw.edu.pl/spd10/. Oprócz materiałów konferencji SPD, można na niej znaleźć życiorysy wielkich elektryków polskich (WEP) oraz historię konferencji μ CE.

Pierwszy polski CD-ROM konferencyjny (1998 r.)

Na pierwszej konferencji μ CE-1 zorganizowaliśmy *konkurs turystyczny* polegający na przejściu (na czas) trasy od Schroniska Polana Chochołowska (1148 m npm) do szczytu Grześ (1653 m npm).

Uczestników chętnych do wzięcia udziału w tym współzawodnictwie podzielono na 4 grupy wiekowe: 1) juniorzy do 35 roku życia, 2) młodzicy I w wieku od 36 do 40 lat, 3) młodzicy II — od 41 do 45 lat, i 4) seniorzy — powyżej 45 lat. Do konkursu w poszczególnych grupach, zgłosiło się odpowiednio: 7, 11, 7 i 11 osób.

W klasyfikacji generalnej tego konkursu (p. niżej), indywidualnie pierwsze trzy miejsca zajęli seniorzy: 1) Leszek Frąckowiak - 37'05" z Poznania, 2) Augustyn Chwaleba – 37'22" z Warszawy, 3) Stanisław Cyganik – 37'51" z Krakowa.

Drużynowo (sumowano czasy najlepszych 3 zawodników w poszczególnych grupach) bezapelacyjnie zwyciężyli seniorzy: 1) seniorzy – 1g 52'18", 2) młodzicy II – 2g 05'25", 3) młodzicy I – 2g 06'43", 4) juniorzy – 2g 24'30".

Dekoracja zwycięzców medalami 25-lecia PTETiS odbyła się dnia następnego, bezpośrednio po zakończeniu przedpołudniowej sesji obrad. Wszyscy zawodnicy byli dumni ze swoich osiągnięć fizycznych.

Z perspektywy czasu przypuszczamy, że zorganizowanie tych zawodów było lekkomyślne ale byliśmy młodzi i wpadliśmy na taki pomysł.

Nasze Towarzystwo skupia specjalistów różnych kierunków elektrotechniki, co w sposób naturalny daje mu wewnętrzną interdyscyplinarność. Dwa cykle konferencyjne (SPD i μ CE) poszły jeszcze dalej z interdyscyplinarnością, bo sięgnęły po mechaników, ekonomistów, transportowców i medyków i zostały przyjęte z aplauzem i wielkim zainteresowaniem.

Wyniki Konkursu Turystycznego na trasie Polana Chochołowska
/1148 mnpm/ - Grzeń /1653 mnpm/.

21.9.1987 r.

Indywidualnie

Miejsce	Nr startowy	Nazwisko i Imię	Czas
1.	30	Frackowiak Leszek	37.05
2.	34	Chwaleba Augustyn	37.22
3.	29	Cyganik Stanisław	37.51
4.	11	Miksiewicz Roman	39.08
5.	20	Kacanka Janusz	40.54
6.	8	Błaszczński Jacek	41.10
7.	21	Sęk Andrzej	41.11
8.	26	Szaflarski Aleksander	42.42
9.	27	Przygodzki Jacek	42.42
10.	22	Kacprzak Jan	43.20
11.	1	Krześniak Andrzej	44.50
12.	24	Wojciechowska Krystyna	46.24
13.	13	Zdun Zbigniew	46.25
14.	10	Nawrowski Ryszard	46.44
15.	28	Stein Zbigniew	46.58
16.	6	Krawczyk Piotr	47.58
17.	36	Obłój Andrzej	48.15
18.	35	Cygankow Walery	48.18
19.	12	Janik Tadeusz	48.32
20.	31	Namiołkiewicz Marian	49.06
21.	23	Ochrymiuk Antonina	49.28
22.	14	Boczkow Aleksander	50.04
23.	0	Błaszczński Jan	51.42
24.	5	Korytkowski Jacek	55.20
25.	25	Barnaś Kazimierz	56.51
26.	32	Bernatek Mieczysław	58.01
27.	4	Swider Zbigniew	58.36
28.	16	Dutkiewicz Jadwiga	58.58
29.	9	Słowińska Danuta	59.20
30.	3	Mieszkowicz Alicja	59.36
31.	2	Sobczyk Jerzy	60.36
32.	33	Twardy Lucjan	60.51
33.	18	Lisowski Józef	61.35
34.	17	Seget Maria	64.15
35.	15	Okulewicz Józef	66.15
36.	19	Siemionow Włodzimierz	66.52

Polskie Towarzystwo Elektrotechniki
Teoretycznej i Stosowanej
Oddział Warszawski
01-901 Warszawa, PKiN pok. 1724
tel. 20-02-41 wewn. 41-29

Kopia oficjalnych wyników konkursu turystyczno sportowego na μ CE-1

8. Akcje okolicznościowe (do roku 1999)

Przed Zjazdem Delegatów w Gdańsku (1984), zostało opracowane logo PTETiS. Wykonał je profesjonalny plastyk, według projektu wstępnego kolegów Andrzeja Marusaka i Stanisława Cendrowskiego. Logo to zostało zatwierdzone przez Walny Zjazd Delegatów PTETiS w roku 1984 i umieszczone na znowelizowanym wówczas statucie, jako symbol Towarzystwa.

Logo PTETiS

W 1984 r. Zarząd Główny PTETiS (Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej) powołał komisję (w składzie: Andrzej Marusak i Jacek Przygodzki) do wytypowania ośmiu Wielkich Elektryków Polskich (WEP) z zamiarem wydania serii znaczków pocztowych pod nazwą Wielcy Elektrycy Polscy. Znaczki te miałyby spopularyzować tę dziedzinę nauki i techniki polskiej. W grudniu 1984 r. Komisja przygotowała poczet 8 WEP, chronologiczny:

- 1) Józef Herman Osiński (1738-1802) — pierwszy elektryk polski,
- 2) Julian Ochrowicz (1850-1917) — pionier telewizji i telefonii,
- 3) Napoleon Nikodem Cybulski (1856-1919) — twórca encefalografii,
- 4) Michał Doliwo-Dobrowolski (1862-1919) — pionier techniki prądu trójfazowego,
- 5) Ignacy Mościcki (1867-1946) — wynalazca i badacz wysokich napięć,
- 6) Roman Podolski (1873-1954) — pionier elektryfikacji polskich kolei,
- 7) Kazimierz Drewnowski (1881-1952) — pierwszy polski profesor elektrotechniki,
- 8) Janusz Groszkowski (1898-1984) — pionier radiotechniki i elektroniki.

Obszerne życiorysy wymienionych osób można znaleźć w pracy [22], a skrócone na stronie internetowej <http://www.ee.pw.edu.pl/sep108/pli/wep.htm> oraz w pracach [10 i 14].

Komisja zaproponowała aby poszczególne znaczki serii zawierały: • podobizny wielkich elektryków polskich, • ich nazwiska i imiona, • daty ich życia, a także • napis z nazwą serii i informacją o XXV-leciu PTETiS przypadającym w 1986 r.

Wyboru nazwisk komisja dokonała na podstawie dostępnych materiałów [18-21] kierując się znaczeniem historycznym i wielkością dokonań w dziedzinie elektrotechniki.

Z przedstawionej listy Zarząd Główny PTETiS nie zatwierdził nazwiska Michała Doliwo-Dobrowolskiego (DD), ponieważ ówczesny wiceprzewodniczący Zarządu (prof. Bolesław Dubicki) argumentował, że "...problematyczne jest polskie pochodzenie DD czego dowodzi wydanie w ZSRR dwóch znaczków z jego podobizną jako wielkiego uczonego rosyjskiego...".

Siedem pozostałych nazwisk umieszczono na liście wysłanej do Ministerstwa Łączności PRL z prośbą o wyemitowanie serii znaczków pt. "Wielcy Elektrycy Polscy". Ministerstwo propozycji nie zaakceptowało — przypuszczaliśmy wtedy, że z powodu J. Groszkowskiego i I. Mościckiego, którzy nie pasowali do ustroju PRL.

W jesieni 1984 r. Andrzej Marusak, sekretarz ZG zaproponował wybite medalu Janusza Geoszkowskiego z okazji XXV-lecia PTETiS. Zarząd Główny powołał organizatorów tego przedsięwzięcia

w osobach Andrzeja Marusaka i Stanisława Cendrowskiego Opracowali oni projekt wstępny medalu i zorganizowali jego wybite w 1986 r. Medal został zaprojektowany przez artystę plastyka Edwarda Łagowskiego według wstępnego projektu organizatorów tego przedsięwzięcia. Medal o średnicy 70 mm, z podobizną prof. Janusza Groszkowskiego i z napisami okolicznościowymi wybito w Mennicy Państwowej w Warszawie z tombaku patynowanego. Od tej pory medale XXV-lecia PTETiS otrzymują nowo mianowani członkowie honorowi PTETiS. Organizatorzy wybitcia medalu otrzymali dwa pierwsze medale w roku 1986.

Medal 25-lecia PTETiS z podobizną prof. Janusza Groszkowskiego wybitny w nakładzie 500 szt.

9. Działalność PTETiS w latach 1980-2001

Historia Towarzystwa do roku 1981 jest dobrze opisana w [1, 3, 4, 5, 6 i 7]. W latach 1981-90 Zarząd Główny zorganizował 9 konkursów na najlepsze prace naukowe w różnych dziedzinach elektrotechniki i elektroniki. W latach 1990-2001 konkursy organizowały Oddziały Gdański i Gliwicki — łącznie 15 konkursów, połączonych tematycznie z tematyką konferencji lub seminariów (Gdańsk) albo na najciekawszy artykuł opublikowany w Zeszytach Naukowych (Gliwice).

W latach 1981-2000 odbyło się 770 zebrań naukowych w Oddziałach. W latach 1990-2000 oddziały zorganizowały (lub były współorganizatorami) 76 sympozjów i seminariów naukowych oraz 504 zebrań organizacyjnych.

Liczne seminaria, sympozja, konferencje i konkursy naukowe zorganizowane przez PTETiS świadczą o prawidłowo rozwijanej działalności naukowo-stowarzyszeniowej.

Przy okazji organizowania Zjazdów Delegatów PTETiS odbywały się sesje naukowe poświęcone różnym rozwojowym kierunkom elektrotechniki i elektroniki, np. na Zjazdach: XVII (1982 r. — Kielce), XVIII (1984 r. — Jelitkowo), XIX (1986 r. — Szklarska Poręba) i XX (1988 r. — Sulejów-Podklasztorze). Ze względów oszczędnościowych, XXI Zjazd Delegatów w 1990 r. (w Warszawie) był skrócony do 1 dnia i nie zawierał sesji naukowej.

Posiedzenia naukowe, seminaria, sympozja i konferencje przyczyniają się do integracji środowisk

naukowych i technicznych zajmujących się teorią i zastosowaniem elektrotechniki i elektroniki.

Działalność wydawnicza Towarzystwa obejmuje głównie druk materiałów konferencyjnych oraz stały biuletyn informacyjny, np. "Z życia PTETiS" [3, do 7] drukowany corocznie w Rozprawach Elektrotechnicznych w latach od 1976-81. W niektórych Oddziałach wydawano nieperiodyczne biuletyny informacyjne, np. w Oddziale Warszawskim wydano 4 numery biuletynu, ostatni w 1991 r.

Cztery dziesięciolecia istnienia PTETiS świadczą o tym, że Towarzystwo ma się dobrze. W ostatnim bardzo trudnym dziesięcioleciu (1989-1999) zdołaliśmy zahamować ujemne trendy (np. spadek liczby członków), ustabilizować sytuację PTETiS i stworzyć podstawy do spokojnego dalszego rozwoju, odpowiadającego potrzebom środowiska.

Niezbyt wielki, w porównaniu z masowymi stowarzyszeniami, zbliżający się do 800 osób zbiór członków PTETiS (w roku 2010) ma tendencje wzrostowe. Oddziałów mamy 14 co daje bardziej równomierne rozłożenie Oddziałów na mapie Polski.

Ustanowiono Złote i Srebrne odznaki honorowe PTETiS

W roku 1999 Zarząd Główny powołał Kapitułę Wyróżnień Honorowych PTETiS, która opiniuje propozycje Oddziałów o nadanie złotych lub srebrnych odznak honorowych członkom lub osobom i instytucjom współpracującym z PTETiS. Propozycje zaopiniowane pozytywnie przez Kapitułę Wyróżnień Honorowych podlegają zatwierdzeniu przez Zarząd Główny PTETiS.

Odznaki honorowe PTETiS są przyznawane za wybitny wkład w rozwój Towarzystwa, aktywne popieranie jego działalności oraz współdziałanie z Towarzystwem w zakresie upowszechniania i krzewienia elektrotechniki i elektroniki.

Do roku 2001 przyznano 9 złotych i 13 srebrnych odznak honorowych osobom i instytucjom wymienionym poniżej. Przyznawane odznaki są numerowane.

Złote odznaki honorowe otrzymali:

1. Prof. Jacek Przygodzki	(2000),
2. Wydział Elektroniki, Automatyki i Informatyki Politechniki Świętokrzyskiej	(2000),
3. Prof. Stanisław Skoczowski	(2001),
4. Dr inż. Magdalena Umińska- Bortliczek	(2001),
5. Prof. Jerzy Hickiewicz	(2001),
6. Wydział Elektrotechniki i Elektroniki Politechniki Łódzkiej	(2001),
7. Wydział Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Gdańskiej	(2001),
8. Wydział Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki Politechniki Gdańskiej	(2001),
9. Wydział Elektrycznemu Politechniki Warszawskiej	(2001).

Srebrne odznaki honorowe otrzymali:

1. Dr inż. Janina Fleszar	(2000),
2. Dr inż. Danuta Śliwińska	(2000),
3. Doc. dr inż. Zofia Cichowska	(2001),

4.	Dr inż. Anna Skrzywan-Kosek	(2001),
5.	Doc. Dr inż. Zdzisław Pogoda	(2001),
6.	Dr inż. Jadwiga Krych	(2001),
7.	Kazimiera Chmielewska	(2001),
8.	Danuta Skupieńska	(2001),
9.	Eligia Zakrzewska	(2001),
10.	Dr inż. Krystyna Maria Zielińska	(2001),
11.	Prof. dr hab. inż. Jerzy Wodziński	(2001),
12.	Dr inż. Wanda Gryglewicz Kacerka	(2001),
13.	Dr inż. Hanna Morawska-Koraszevska	(2001).

Powolywano zagranicznych i wspierających członków PTETiS

Oprócz członkostwa krajowego statut PTETiS (rozdz.III) przewiduje członkostwo zagraniczne i wspierające.

Członkiem zagranicznym PTETiS może zostać osoba mieszkająca za granicą, pracująca naukowo w zakresie elektrotechniki lub elektroniki i wyrażająca gotowość współdziałania w realizacji statutowych celów PTETiS. Członka zagranicznego przyjmuje Zarząd Główny, większością 2/3 głosów na podstawie pisemnej opinii 2 członków wprowadzających i oświadczenia osoby zainteresowanej. Do roku 2000 przyjęto 11 członków zagranicznych PTETiS.

Członkami zagranicznymi PTETiS zostali:

1.	Prof. W. Wood	Wlk. Brytania	(1990),
2.	Prof. Peter Hammond	Univ. Southampton, GB	(1990),
3.	Prof. Antonio Savini	Univ. w Pavii, Italia	(1990),
4.	Dr inż. Andrzej Pawlak	General Motors Research, Michigan USA, ur. 1947	(1991),
5.	Prof. Zenon Pudłowski	Monash Univ., Melbourne, Australia	(1992),
6.	Prof. Jacek Gieras	Univ. Of Cape Town, South Africa	(1994),
7.	Dr Andrzej Drygajło	Ecole Polytechnique Federale de Lausanne	(1994),
8.	Prof. Leszek Czarnecki	Louisiana State University, USA	(1995),
9.	Prof. Jacek Sykulski	Univ. Southampton GB, ur. 1951,	(1999),
10.	Prof. Ewa Napieralska-Juszczak,	Univ. d'Artois, Francja, ur. 1949,	(1999),
11.	Dr hab. Grzegorz Skarpetowski,	Daimler Crysler Rail Systems AG, Zurich, Szwajcaria	(2000).

Członkiem wspierającym PTETiS może zostać uczelnia, jednostka oświatowa, instytut naukowy, przedsiębiorstwo lub instytucja przemysłowo-handlowa, która wyraża gotowość współdziałania i realizacji statutowych celów PTETiS. Członka wspierającego przyjmuje Zarząd Główny na podstawie deklaracji. Do roku 1999 przyjęto 23 członków wspierających PTETiS.

Członkami wspierającymi PTETiS zostali:

1.	Przedsiębiorstwo Techniczno-Handlowe TECHMEX, Bielsko-Biała	1991,
2.	Zakład Konstrukcji i Wdrożeń Urządzeń Elektronicznych i Układów Automatyki ELKON, Rybnik	1991,
3.	Zakład Proj. i Wdrażania Systemów Informatyki GIGA, Katowice	1991,
4.	Zakład Systemów Mikrokomputerowych MICOMP, Katowice	1991,
5.	Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej	1991,
6.	Wydział Elektryczny Politechniki Śląskiej	1991,
7.	Politechnika Gdańska	1992,

8.	Politechnika Świętokrzyska w Kielcach	1992,
9.	Wydział Elektryczny Politechniki Gdańskiej	1992,
10.	Wydział Elektryczny Politechniki Warszawskiej	1992,
11.	Energetyka Poznańska S.A.	1994,
12.	Instytut Energetyki, Warszawa	1994,
13.	Polskie Sieci Elektroenergetyczne (PSE S.A.), Warszawa	1994,
14.	Instytut Elektrotechniki, Międzyziesie p. Warszawą	1994,
15.	Przedsiębiorstwo Wdrażania Postępu Technicznego WASKO Sp. z o.o. Gliwice	1994,
16.	Zakłady Pomiarowo-Badawcze Energetyki, ENERGOPOMIAR Gliwice	1995,
17.	Akademia Górniczo Hutnicza w Krakowie	1995,
18.	Politechnika Poznańska	1995,
19.	Wydz. Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Gdańskiej	1997,
20.	Wydz. Elektrotechniki i Elektroniki Politechniki Łódzkiej	1997,
21.	Wydz. Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki Politechniki Gdańskiej	1998,
22.	Fabryka Transformatorów ABB – ELTA Sp. z o.o. Łódź	1999,
23.	KG EVATRONIX S.A. Gliwice	1999.

10. Siedziba i skład Biura Zarządu Głównego i OW PTETiS

Siedzibą PTETiS jest Warszawa. Z tego logicznie wynika to, że biura Zarządu Głównego (ZG) i Oddziału Warszawskiego (OW), od początku istnienia PTETiS, mieszczą się w tym samym pomieszczeniu, a niekiedy są prowadzone przez te same osoby. Do roku 1991 siedziba PTETiS mieściła się w Pałacu Kultury i Nauki (PKiN), na terenie PAN na 21 i 17-tym piętrze, a następnie — na terenie Politechniki Warszawskiej w gmachach: Fizyki (1993-99), Głównym (1999-2001) i Elektrotechniki (2001-).

Widok miejsc, w których mieściły się biura ZG i OW PTETiS; na pierwszym planie Gmach Fizyki PW (z kopułą), na drugim planie – Pałac Kultury i Nauki (fotografia zrobiona w 1999 r.)

W pierwszym dwudziestoleciu PTETiS, biuro ZG prowadziła p. Halina Rosińska, a pomagała Jej p. Kazimiera Chmielewska. Biuro OW w tym czasie prowadziła p. Maria Zbomirska.

Eligia
Zakrzewska

Kazimiera
Chmielewska

Danuta
Skupieńska

Marzena
Gajak-Sinczak

Po nagłej śmierci p. H. Rosińskiej, biuro ZG PTETIS prowadziła p. K. Chmielewska (do 1993 r.), która przejęła również sprawy Oddziału Warszawskiego po przejściu p. M. Zbomirskiej na emeryturę.

Po przeznaczeniu, przez władze miasta, Pałacu Kultury i Nauki na cele biznesowe, PTETiS przeprowadził się na teren Politechniki Warszawskiej (1993). Na tym terenie biuro ZG prowadziły panie: Danuta Skupieńska (1993-99) i Marzena Gajak-Sinczak (1999-2001). Sprawy finansowe prowadziła p. Eligia Zakrzewska. Od listopada 2001 r. biuro ZG PTETiS prowadzi p. Bożena Bahdaj.

11. Podsumowanie

Dzięki interdyscyplinarnemu działaniu, PTETiS ma wyraźne osiągnięcia na polu upowszechniania nauki oraz integracji środowiska naukowego, w dziedzinie wymiany myśli i idei między różnymi specjalnościami, nie tylko elektrotechniki i elektroniki. Pod tym względem PTETiS na równi z bardziej szacownymi stowarzyszeniami naukowymi można uważać za spadkobiercę i kontynuatora prawie 300-letniej tradycji ruchu naukowo-stowarzyszeniowego w Polsce [7].

Nowe warunki ekonomiczne i społeczne, w jakich kształtuje się polskie życie zbiorowe wraz z ogromem przemian zachodzących w Polsce i w całej Europie zdają się nadawać roli PTETiS nowy kształt i nowy sens. Wydaje się, że PTETiS będzie musiał poszukać nowych form działania, zabezpieczając swoje istnienie w sensie materialnym po to, aby spełnić możliwie najlepiej funkcję służebną wobec swych członków i całego środowiska naukowego elektryków i elektroników.

Do roku 1990 PTETiS korzystał z pomocy finansowej Polskiej Akademii Nauk (PAN). Po tej dacie, niektóre jego przedsięwzięcia korzystają ze wsparcia finansowego Komitetu Badań Naukowych (KBN) oraz Rady Nauki MNiSW. Politechniki, związane regionalnie z poszczególnymi Oddziałami PTETiS, wspierają te Oddziały od wielu lat.

W ostatnim dziesięcioleciu Towarzystwa nie omijały go trudności finansowe. Przetrwanie zawdzięczamy determinacji i kreatywności działaczy Oddziałów i Zarządu Głównego, dzięki organizowaniu konferencji naukowych. Nasze konferencje powoli, ale systematycznie przeobrażają się z krajowych w międzynarodowe. Wymiana myśli i idei z zagranicą jest koniecznym warunkiem prawidłowego rozwoju naszej nauki i kadry naukowo-badawczej w przyszłości.

12. Bibliografia

- [1] B. Dubicki: „Historia PTETiS 1961-1971”. Materiały 10-go Zjazdu Członków PTETiS w Warszawie 1971.
 - [2] Encyklopedia Powszechna PWN, Warszawa 1976.
 - [3] J. Turowski: „XV lat Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej”. Komunikat 1. "Życia PTETiS". Rozprawy Elektrotechniczne 1976, 22, Nr3, ss. 749-750.
 - [4] J. Turowski: „Działalność PTETiS w roku 1976 i plan na rok 1977”. Komunikat 2, Rozprawy Elektrotechniczne 1977, 23, Nr 2, ss.479-481.
 - [5] J. Turowski: „XV Zjazd Delegatów PTETiS” Komunikat 3. Rozprawy Elektrotechniczne 1978,24, Nr 3, ss. 763-766.
 - [6] J. Turowski: „Działalność PTETiS w roku 1978 i plan na 1979 r.” Komunikat 4. Rozprawy Elektrotechniczne 1979, 25, Nr 4, ss.1105-1107.
 - [7] J. Turowski: „XX lat Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej”. Prace X Sympozjum MME — Metody Matematyczne w Elektrotechnice, Karpacz, ss. 9-16, 1981.
 - [8] Z. Ciok, M. Piekarski: „XXX lat Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej”. Prace μ CE-3, Polana Chochołowska 1991, ss.23-28.
 - [9] A. Au, S. Cendrowski, A.Marusak: „XX lat Oddziału Warszawskiego PTETiS”. Prace MME-10, Karpacz 1981, ss.17-22.
 - [10] A. Marusak, R. Niedbała: „XXX lat PTETiS. Biuletyn Nr 4 (jubileuszowy)”. Oddział Warszawski PTETiS. Warszawa 1991, ss. 123.
 - [11] „Informator PTETiS”, nr 9, maj 2001. Jubileusz 40-lecia PTETiS. ISSN 1505-442X.
 - [12] „Politechnika Warszawska 1915-1965”. PWN Warszawa 1965, ss. 444.
 - [13] A. Marusak: „40 lat PTETiS”. Referat na uroczystym posiedzeniu ZG – PTETiS, Gdańsk 2001r.
 - [14] Pod red. A. J. Marusaka: "40-lat PTETiS" Biuletyn nr 5 (jubileuszowy). Warszawa 2001.
 - [15] Red. Zbiorowa: "To była wspaniała szkoła — Z dziejów Szkoły im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie (1895-1951)". Wyd. PWSBiA, Warszawa 1995, ss. 259.
 - [16] Susan Quinn: "Życie Marii Curie". Warszawa: Prószyński i S-ka, 1997.
 - [17] Strona internetowa konferencji SPD-10: www.ee.pw.edu.pl/spd10/.
 - [18] S. Weinfeld: "Poczet wielkich elektryków". Nasza Księgarnia 1968 Warszawa.
 - [19] Wielka encyklopedia powszechna. PWN 1966 Warszawa.
 - [20] 150 lat wyższego szkolnictwa technicznego w Warszawie 1926-1976. WPW 1979 Warszawa.
 - [21] Skład osobowy Politechniki Warszawskiej. WPW 1979 Warszawa.
 - [22] Pod red. Jerzego Hickiewicza: "Polacy zasłużeni dla elektryki — Początki elektrotechnicznego szkolnictwa wyższego, pionierzy elektryki" Wyd. PTETiS, Warszawa-Gliwice-Opole 2009, ss.711.
-